

„Zmiana reguł unii walutowej wygasa wcześniejsze zobowiązania naszego państwa w tym zakresie”

Deklaracja na rzecz samodzielności walutowej Polski

Współpraca europejska i sama Unia Europejska znalazły się dziś na historycznym zakręcie. Wprowadzenie jednej waluty w krajach niestanowiących wspólnie optymalnego obszaru walutowego wywołało kryzys gospodarczy, który stał się problemem dla całej Europy. Zwolennicy jednej waluty chcą wykorzystać tę sytuację do zmniejszenia kompetencji państw narodowych – mimo, że unia walutowa okazała się barierą rozwoju gospodarczego. Taki kurs polityczny prowadzi na manowce współpracy europejskiej – skuteczną drogą dla Europy jest bowiem solidarność i różnorodność, a nie centralizacja.

Pakt fiskalny – ostatni z do tej pory podjętych kroków w kierunku federalizacji Unii Europejskiej – oznacza złamanie pierwotnych założeń unii walutowej, tym samym więc zwalnia nasze państwo z wszelkich zobowiązań w tym zakresie. Jednak obecne władze Rzeczypospolitej zamiast wykorzystać tę sytuację do zwiększenia zakresu decyzji naszego państwa – podpisały pakt fiskalny i dążą do jego ratyfikacji. W sytuacji, gdy Polska ciągle należy do państw Unii Europejskiej zachowujących walutę narodową – rząd w ogóle nie musiał odnosić się do tej umowy. Jedynym i fatalnym sensem jej podpisania przez Polskę staje się oficjalna zgoda na wprowadzenie nowych reguł unii walutowej, ograniczenie w ten sposób pola decyzji społeczeństwu i przyszłym władzom Rzeczypospolitej i doprowadzenie do likwidacji naszej waluty narodowej.

Zarówno rezygnacja z samodzielności walutowej, jak i zgoda na przyszłą zewnętrzną kontrolę nad polskim budżetem, to działania wprost godzące w interesy kraju: naruszające możliwości konkurencyjne naszej gospodarki, zagrażające poziomowi życia polskich rodzin, ograniczające kompetencje naszego państwa do definiowania swoich potrzeb społecznych. Niepoważne jest usprawiedliwianie tego chęcią pozostania w Europie „pierwszej prędkości” – gdyż o „prędkości” poszczególnych krajów, regionów i grup państw w Europie stanowi ich wzrost gospodarczy, a nie recenzje polityków najsilniejszych państw.

Stwierdzając zatem, że **zmiana reguł unii walutowej wygasa wcześniejsze zobowiązania naszego państwa w tym zakresie**, apelujemy do wszystkich środowisk politycznych i społecznych o publiczne potwierdzenie tego faktu, a w pierwszym rzędzie – o podjęcie działań przeciw ratyfikacji paktu fiskalnego przez Polskę.

Jan Abgarowicz – przedsiębiorca

Marian Banaś – wiceminister finansów w latach 2005-08

dr Marek Dobrowolski – prawnik-konstytucjonalista, członek Zarządu Klubu Inteligencji Katolickiej w Lublinie

dr Dariusz Grabowski – ekonomista, poseł do Parlamentu Europejskiego 2004-09

Marek Jurek – marszałek Sejmu w latach 2005-07

dr Krzysztof Kawęcki –prorektor Wyższej Szkoły Menedżerskiej

Tadeusz Majchrowicz – wiceprzewodniczący Komisji Krajowej NSZZ Solidarność

prof. Tadeusz Marczak – kierownik Zakładu Studiów nad Geopolityką Uniwersytetu Wrocławskiego

Zdzisław Maszkiewicz – przewodniczący Zarządu Regionalnego NSZZ „Solidarność” w Radomiu

dr Cezary Mech – pierwszy prezes Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi

prof. Andrzej Nowak – redaktor naczelny „Arcanów”

Marian Piłka – wiceprzewodniczący sejmowej Komisji Spraw Zagranicznych w latach 2005-07

prof. Wojciech Roszkowski – ekonomista, członek Rady Centrum Adama Smitha

Janusz Szewczak –główny ekonomista SKOK

dr Marian Szołucha – ekonomista, z-ca redaktora naczelnego kwartalnika „Myśl.pl”

prof. Artur Śliwiński – ekonomista, wydawca „Europejskiego Monitora Ekonomicznego”

Małgorzata Żaryn – zastępca redaktora naczelnego „Na Poważnie”

prof. Jan Żaryn – historyk

prof. Jerzy Żyżyński – ekonomista, poseł na Sejm RP